

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felolvasó szerkesztő és kiadótulajdonos:
GÖLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

A községek jelentősége.

Mindenki igazat kell hogy adjon nekünk abban, miszerint a magyar nemzet gerincét a falvak lakossága, a mezei kultúrával foglalkozó osztály képezi. Ennek minden érzése, vérenek minden lüktetése, színmagyar a maga valódi őseréjével, ez az egyedüli nemzet fentartó elem. Ennek megerősítése, megtartása elsőrendű állami érdek, de érdeke ez mindenkinek, aki át van hatva azon magasztos gondolkozástól, hogy a magyar föld a magyaroké maradjon.

A mai nehéz megélhetési viszonyok közt, csak minden tényező összhangzatos munkálkodása biztosíthatja azon üdvös eredményt, amely a fenti célra szükséges.

Az egyik leglényegesebb tényező a jó közigazgatás

A jó közigazgatás első kelléke a nemzet vérmérsékletének és közállapotainak megfelelő jó közigazgatási törvény.

Hogy közigazgatási törvényeink mennyire elavultak, hiányosak, hézagosságok: azt szaklapok, szakemberek már igen gyakran hangoztatták; tetteik is ígéretük illetékes helyeken közigazgatási állapotaink szomorú helyzetének szánására, de — sajnos — a folytonos sérelmi politika labirintjaiból nem tudunk kievickélni s belügyeink sérelmeinek orvoslására időt szakítani.

Nem kívánunk ez uttal bővebben

kiterjeszkedni közigazgatási törvényeink hiányaira, mert hiszen az igen hosszúra nyúlta, csak arra kívánunk rámutatni, hogy a tapintatos, lelkiismeretes, igazságos közigazgatási tisztviselői kar még hézagosság, elavult törvények mellett is teremthet mintaszerű közigazgatást.

Az ugynevezett „rég jó idők”-ben alig voltak közigazgatási törvényeink, mégis hagyományaink elragadólag példás esetekről emlékeznek meg. Pedig akkor még a közigazgatási tisztviselő egyúttal bírója is volt a népnek. Talán innen maradt ránk a „rég jó idők” szálló igéje.

A mai kor természetesen többet kíván a közigazgatási tisztviselőtől. Azt kívánja meg ugyanis, hogy ne csak feljebbvalója, szigorú bírója, de bölcsen vezető atyja is legyen a népnek; — mert a népet nemcsak igazgatni, de nevelni is kell. Legyen hozzá szigorú a feljebbvaló, ahol kell, de legyen igazságos és mindenkor kiméletes. — Jóindulatu támogatással, bölcs tanácsadással sokkal többre lehet vinni a népet, mint a legnagyobb szigorral.

Ne a félelem tartsa vissza a népet a rossz cselekedettől, hanem a kölesönös szeretet és megbecsülés biztosítsa a jóra, a nemesre. Az a minta tisztviselő, aki humanus eszközökkel tartja fenn a rendet és mozditja elő a nép jólétét, oltja bele a törvények iránti tiszteletet. Sok

szép példa van erre hazánkban, de sajnos, sok helyütt a nép nem feljebbvalóját, de zsarnokát látja a köztisztviselőben, mert a tisztviselő félreismeri hivatását s nem a vezető, de csak a parancsoló szerepét játszsza. Különösen a nemzeti vidékeken fejlődött ki a multban sok közigazgatási tisztviselőben azon durva modor, hogy a szegény parasztot nem is vette ember számba, annak panaszát nem hallgatta meg higgadtan s így nem is szolgáltatott neki megfelelő igazságot.

Sok szó esett már emiatt itt-ott a lapokban is, mert az ilyen bánásmód sehogyan sem alkalmas arra, hogy a magyar tisztviselői kar tekintélyét emelje s a magyar nemzeti eszmét megszerettesse az idegen ajku nemzetiségekkel.

A magyar tisztviselői kar, ha mind-egyik feladatának magaslatán állott volna már megteremthette volna az igazi Magyarországot, mert a magyar állam eszme csak a vármegyék útján valósulhat meg.

A városok népe jó részben kozmopolita, egy része nincs is állandóan helyhez kötve s nem nyeri az anyaföldtől azt az erőt, amely szorosán e hazához fűzi. Meg kell óvnunk tehát a magyar állam részére a nemzet zömét s ez a nemes feladat jó részben a közigazgatási tisztviselői karra néz; mert közte s a nép között a közvetlen érintkezés mindennapi.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☞ ☐ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☐ ☞

jelzalog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. **Az igazgatóság.**

TÁRCA.

Tetemnézők.

Írta: **Sárány István.**

Este volt, a májusi szél rezedaszagot hozott magával s bemélyesztette a nyitott ablak függönyét, amely lebegett, rengett, mint egy álmodó virágkehely. Benn, a mestergerendás szobában árnyak borongtak s gyászfényű szövegettek, mialatt a butorok közt nagy, ijedt csend hallgatózott. Az óra állt a falon s hét óra öt perccel mutatott.

A szoba homályokkal teli sarkában ágy állt, a dagadó párnákon fehér halott feküdt: Gulácsi Terka. Arcát már ónszínűre festette a halál s ahogy ott feküdt a vastag dunyha alatt, dacosan összeszorított ajakával, kis hegyes arcával olyan volt, mint egy viharvert, meggyötört madár.

Az ajtó kinyílt, Gulácsiné jött be, maga előtt lobogó gyertyát tartva. Nomában topogott

Gulácsi, a vincellér. Lassan az ágyhoz kerültek s a gyertya el-elvesző világánál nézték a holtat.

— Hát így? — mormogta sokára a vincellér.

— Így — bólogatott az asszony.

— Hány órákor mult ki?

Gulácsiné magasra emelte a gyertyát.

— Ott a! Hétkor. Hajnalban, ahogy kend elment, tejet kért, ivott. Meghuzta a csuprot fenékgig. Aztán csak világos reggel vége volt.

— Láta már a doktor?

— Láta. Holnap délután eltakaríthatjuk.

Most aztán hozza le azt a koporsót a padlásról, én már előkerestem a halotti ruhát. A mosdató asszony is itt van. Szedje a lábát, mert mindjárt jönnek a tetemnézők.

A vincellér fejére nyomja a kalapját s megkönnyebülten, szinte vidoran ment ki. Ugy esett neki, mintha nagy, mázsás követ cipelt volna idáig, amelytől most hirtelen, minden reményesség ellenére megszabadult. Hej, ez a Terka, ez a Terka! . . . Mióta esztét tudja a vincellér, mind nyavalyáskodott. Tíz éves korában aztán megkörnyékezik a szomszédok: sógor, Gulácsi komám, heptikás ez a lány, meglássa. Krisztus

menyasszonya lesz ebből időnap előtt. Mondják és csakugyan. Kahol, meg kahol, untig-fáradtig köhécsel. Aztán gyenge, mint a hajló fű és nincs szemernyi haszna. Más, ilyen anyányi lányt, az ember munkára kaptat, szolgáltni küldi, ezt nem; ezt tartja itthon az üveg alatt. Nyáron az eresz alatt fázlódik, télen a kemence mellett didereg s szörpöli egyre a herbateát. És nem egy-két hónapig, nem egy évig. Nyolc kerek esztendőn át sinylődött.

Felmordult néha a vincellér: mit eteted, te asszony, minek az a sok keserű lélötty? Hogy az Isten szánja meg, hát nem látod: minden mindegy már annak? Mit ágaskodol az ur végzése ellen?

Gulácsiné eltűnődött, szoknyája zsebében számolgatni kezdte a garasokat, úgy bólogatott: tudom, tudom; de, lássa, mitévő legyen vele? Meg aztán a világ számára is adni kell . . . Várjuk be türelemmel a napot . . .

A lány kongó, üres köhögése hihallatszott s ők neheztelően, haragos szívvel rebentek szét. A lány betegségének hatodik évében aztán a vincellér titkos, nagy munkába fogott. Szorga-

Dolgozzunk!

Szegény szerkesztőségi szobánk nyitott ablakán keresztül tompa zsvajt hoz be a juniusi szellő. A hangfoszlányokból a munkapárt öntudatos diadalkiáltása tör elő . . .

Isten látja lelkünket, nem foglalkozunk, nem is akarunk foglalkozni a napipolitika változó kombinációival. Nekünk, mint azt már többször kifejtettük, elsősorban is kerületünk lakói jobblétének az előmozdítása, a köz egyetemes érdekeinek megvédése, a törvény és jog intenzív fejlesztése az ideálunk. Mi a csendes munkálkodás katonáivá szegődtünk. Nekünk csak egy kell: munkás parlament.

Tudvalevő, hogy egész sereg, ma már idejét multa, kegyelemdöfésre, lefejezésre váró törvényünk van. A büntető, a kereskedelmi és váltó-kodex; a törvénykezési rendtartás; a magánjog jogforrást képező részei mind-mind egy békés és munkás parlament alkotásai és kíváncsian lessük, vajjon az új parlament képes lesz-e a reá várakozó népjóléti feladatnak megfelelni?

A külföldön minden új parlament összeülése egy-egy gyakorlati törvény hajnalhasadását jelenti; minden feloszló parlament működéséhez egy-egy gyakorlati törvény fűződik. És nálunk: a bemutatkozó kormányok, az összeülő parlamentek stereotip unalommal jelentik be a közjogi jelszavak pazarabb vagy fősvényebb hangoztatása mellett magánjogunk kodifikálását, elavult kodexeink reformálását és az egész sereg külföldi jogintézmény létesítését.

A nemzet gazdasági és kulturális életének fejlesztése olyan feladat, amelyet már évek hosszú során át elhanyagoltak. A nagy jelszavak, a folytonos harcok, a lehetetlen célok kiszípolyozták az energiákat, amelyek végre is ellankadtak s a folytonos meddő küzdelmek után nem maradt vissza más érzés az

lom hajkulás idején a gádorba ereszkedett s furt, faragott, kopácsolt heteken át, hogy döngött bele a szőlőhegy. Egyszer aztán vége szakadt a kódogásnak s csak éjjel, későn jött haza. Másnap hajnalban pedig felintette az asszonyt a padlásra s megmutatta a koporsót, amelyet lopva eskábált össze s a kerteken át cipelt haza.

A vincellérné megrettenve, fehéren nézte a hombár alaku jószágot. Aztán mégis csak elfacsarodott a szíve s szeméhez emelte a kötényt.

— Mit pityeregsz? — mordult rá haragosan Gulácsi — tán nincs igen inyedre?

— De! — igenelt az asszony sietve — aranyozni kék a kendő körmét.

— Ugy-e? — hunyorgatott Gulácsi. — Ésszel él az ember. Az a lány ott ni, csak visz, visz, sose hoz . . . Hát legalább a koporsó teljék ki magunktól, ne hizlaljuk avval is a bótost. A deszka ingyen került, a festék is s most, ha jön a nap, csak feljövünk a készért . . . Hanem aztán el ne járjon a lefetyelőd, azt mondom, mert . . .

Most végre, hogy leszakadt a heptikás a nyakukról, a koporsó lekerült a padlásról. A magasra vetett ágyakat, az almáriumot kivitték a szobából az eresz alá, hogy az éji virrasztók számára több térség legyen. A fali tükröt, meg egy zöldre fakult fekete kendővel takarta le az asszony, hogy ne legyen immár a háznak semmi fényessége. A két asztalból összerót ravatal a szoba közepén állt, a ravatal hegyében a koporsó s benne feküdt halaványon szegény Gulácsi Terka.

A virrasztók is szállingóztak már. A falak mentén nyújtózkodó lócákra egymáshoz hajló, halkán susogó asszonyok telepedtek, míg a férfi tetemnézők a kemence környékén ültek, titkon a pipájukat szorongatták s a tavaszi vetésről

elcsüggedt lelkekben, mint a vágy békesség és háritatlan munka után.

Ezt várjuk, ezt reméljük most. És erősen bizunk, hogy a közeljövőben megvalósul a mi álmunk: boldogabb lesz a magyar!

Ujdonságok.

— **Községi közgyűlés.** Mindszent község képviselőtestülete e hó 9-én tartotta június havi rendes közgyűlését, melyen elhatározta, hogy az ifju vakok államilag segélyezett tan-és nevelőintézetének évenként 10 korona segélyt ad. — Tárgyaltatott Csongrádvármegye törvhat. bizottságának határozata az elemi iskolákhoz kiszolgáltatott tüzelő-anyagok tárgyában. Ezen agyoncsépell tárgynál egyesek vitát provokáltak, de a többség tudomásul vette a határozatot. — Biró Gábor és társai arra kérték a közgyűlést, hogy az ujosztási ártézi kútból engedélyezzen a község egy szabad kifolyót, melynek költségeihez szívesen hozzájárulnak 242 koronával. Mivel az elvezetés költségei még ismeretlenek, felhívta a közgyűlés a kérvényezőket, hogy kész költségvetéssel álljanak elő, hogy érdemleges határozat legyen hozható. A nyulfark rövidségű tárgysorozat lemorzsolása után a község atyái szétoszlottak abban a boldog reményben, hogy szeptemberben viszontlátják egymást. Tudni kell, hogy július és augusztus hónapokban nem lesz közgyűlés.

— **A szentesi választás.** E hó 10-én zajlott le Szentesen a képviselőválasztás, mely a nemzeti munkapárt fényes győzelmével végződött. Molnár Jenő Justh-párti, Kovács Dénes Kossuth-párti és Kalpagos Imre gazda-párti jelöltek küzdöttek a munkapárti Fekete Márton ellen. A választás délután 2 óráig igen izgalmas volt, mert Fekete Márton és Molnár Jenő szavazói csaknem együtt haladtak. Kalpagos elenyészően csekély számu szavazatot kapott még akkor, míg a Kossuth-párti Kovács Dénes visszalépett. A választás képe csak délután 5 óra felé kezdett kialakulni. Ekkor Fekete Márton már szépen vezetett. Az éjjeli 10 órára kitűzött zárórával eldőlt a választás sorsa. Fekete Márton 1018, Molnár Jenő 599, Kalpagos Imre 205, Kovács

beszéltek. Gulácsiné a ravatal lábánál sirdogált s néha-néha a férjét kereste szemével, aki, válát az ajtófélfának támasztva, lehorgasztott fejével maga elé nézett.

Ugy kilenc óra tájban megérkezett Menyus, az előénekes. A derék varga sárga körmös ujjai közt már ott szorongatta „Halotti könyvét“, a „Csinált énekek kis kincses házáat“. Komolyan, méltóságosan lépett be. A ravatal előtt meghajította magát, tetemnéző társainak is némán, hajbókolva köszönt, csak Gulácsival rázott kezett.

— Isten vigasztalja a szomorodott sziveket.

— Köszönjük — hálálkodott a vincellér s egy székelt a ravatal fejéhez — tessék, funerátor uram.

Menyus köhécselt. fontoskodva jártatta körül szeméit s leült. Megnyalazta az ujjait, lapozott a könyvben, aztán megszólalt:

— Kezdhetjük.

A zsbongás elhalt, mindenki Menyusra nézett, aki soronként diktálta az éneket s egyszerre felzúgott a komor, lassan hőmpölygő, bánatos melódia:

„Mi, mindnyájan,

Mind elenyészünk,

Porrá leszünk,

Végbucsut veszünk

Ez is, kit takar e sötét bolt,

Világtól bucsut vevén megholt,

Halandó, mulandó, romlandó volt . . .“

Köhécselés, lábsurolás közt halt el az ének. Gulácsi előre jött a csendben s az asszonyra szólt:

— Te, hé, bizony már meg is éhült a gyülekezet.

— Ugyan, ugyan! — hessegették az asszonyok — hagyja már! . . .

— De csak! — verték rá fejfel a férfiak — mire a vincellérné egy egész kenyeret és

Dénes pedig 30 szavazatot kapott és így Fekete Márton 92 abszolút szótöbbséggel lett országgyűlési képviselővé megválasztva. A választás példás rendben folyt le. Érdekes, hogy 1869. óta Szentes városa csak függetlenségi képviselőt küldött a parlamentbe.

— **Epilógus.** Megsemmisítettnek akarják — mint hirlük — Mezőfiék a szegvári választást. Keresik a semmisítő okokat, talán már díjakat is tűztek reájuk. No meg tán gyűjteni készülnek a semmisítő eljárás költségeire. Most már erre is áldozzon az általánosan félrevezetett nép. Akárcsak boldogult Sima Ferencnél. Még sem volt elég a Vili-fillérekéből, amelyeket Mezőfi pártja éveken át a szegény emberektől bezsebelt, holott ugyanazoktól a segélypénztárba meg nem jutott a szükséges évi angária. No de hadd gyűjtsék a pénzt is, adatot is. Hadd vizsgálják a választók zsebeit. Hátha az összegyűjtött pénzeket, azokba akarják rakni, ellenértékül a nagy veszteségért, ami őket Mezőfi bukásával érte.

— **A községek országos bankja.** A jegyzők országos egyesülete a 1909-ik évi közgyűlésén magáévá tette a békésvármegyei jegyzői egyesületnek a községek országos bankjára vonatkozó alapszabálytervezetét és bizottságot küldött ki azzal az utasítással, hogy a különböző helyen megidült hasonló irányu mozgalmak vezetőivel tárgyalásokat kezdjen s ha egyetértésre jutniuk sikerül, együttesen bocsássanak ki részvényaláírási iveket. E megbízás alapján a tárgyalások megindultak és eredményük egy emlékirat lett, melyet a belügyminiszterhez nyújtottak be. A belügyminisztérium, mint értesülünk, ez emlékirat tárgyalására legközelebb szakbizottságot hív egybe. Az országos községi bank eszméjének hívei most azt remélik, hogy a bankot az állam támogatása mellett fogják felállíthatni. Oly terv ez, amelyre már a múlt év végén megmondtuk véleményünket és szerfelett csodálkozunk, ha a kormány egy subvencionált pénztézet létesítéséről komoly tárgyalásokba bocsátkoznék.

— **A váltásügyi bizottság ülése.** E hó 9-én ülést tartott a váltásügyi bizottság. Elfogadta a bika-istálló, valamint a kanok óljának tervét és költségvetését. A bikaistálló költsége 2467 K 56f-re rug. Ebből munkadíjra esik 936 K 82 f, anyagra 1530 K 74 f. Az ól költ-

egy oldalszalonnát hozott elő a konyhából. Gulácsi egy sötét üveget kerített elő s odalépett Menyushoz.

— Ne vesse meg, sógor.

Menyus elvette az üveget, megrázta, a lámpás felé tartotta, aztán a földre lötytyentett egy keveset, úgy ivott a pálinkából. A férfiak lopva oda hunyorgattak s titkon megszámlálták a gégején lefutó kortyokat.

Az üveg sorba járt, valamint a kenyér és szalonna is. Gulácsi nem tudta nézni ezt a farkas-evést, hát kiment. Egy-két asszony is fölállt s cihelődni kezdett.

— Már? — állta utjukat vincellérné.

— Már . . . Holnap jókor kelünk. Mikor lesz az eltakarítás?

— Holnap délután négykor.

Az asszonyok meghajtották magukat a koporsó előtt, a többieknek is némán bókoltak s kimentek. Kinn, az udvaron Gulácsi kopogott, szegezett: hidlást csinált a holnapi temetésre, a hidlás fölé meg egy sátorot peckelt a pap számára.

— Köszönjük a részvétet! — kiált az asszonyok után.

— Vigasztalást adjon az Isten — köszöntenek azok s elmennek.

Szép, világos az éjszaka, alkalmas a temetési előkészületekre. A munka hamar és kiadósan folyik. Am a vincellér le-leteszi a csillogó szekercét. Körüljárja a házat, megnézi a tehénólat, a kamrán a lakatot kétszer is megforgatja. Aztán az ablakhoz somfordál, hallgatózik . . . Menyus most diktálja a második strófát . . . Az ének fölsársog s a vincellér fölveszi a szekercéjét, visszamegy a sátorhoz s vigan, a dal ütemeire koppantja bele a drótszegeket . . .

sége 588 K 56 f. Ebből munkadíjra 200 K 84 f, anyag értéke 388 K 72 f. — Intézkedett a bizottság, hogy az ajánlati versenyt az előjárás meghirdesse és mielőbb megtartsa. Az erre vonatkozó hirdetményt megtalálja olvasónk a hirdetési rovatban. — Jóváhagyta az apaállatok részére meghagyott széna levágatását. Elrendelte a csorda és csürhe megszámlálását. Tudomásul vette, hogy az apaállatok elhullás ellen 5000 koronára vannak biztosítva.

— **Színház.** Lászlófy V. Bódog igazgató szintársulata a lefolyt héten is sok kellemes órát szerzett a színházbajáróknak. Színmű-, daljáték-, operette- és népszínmű-ujdonságok voltak repertoáron, melyet még élénkebbé tett a kedden este előadott kabaré. A műsor tehát elég változatos volt; mindenki megtalálhatta volna a neki tetsző darabot. Azonban mit tapasztaltunk? A nézőtér napról-napra majdnem kong az ürességtől, s ennek dacára a kis művészcsapat — dicséretükre legyen mondva — mégis kedvvel játszik és oly összevágó előadásokat produkál, mintha legalább is telt házzal honorálná közönségünk az ő igyekezetüket. Jóllehet sokakat a melegebb időjárás tart vissza a színházbajárástól, mégis kérő szóval kell fordulnunk műpártoló közönségünkhöz, hogy támogassák a kis gárdát, tekintsék meg az előadásokat, hiszen a lefizetett belépődíjak értékénél többet ér az élvezet, amelyet színészeink nyújtani képesek.

— **A szentesi milliomos öngyilkossága.** Nemcsak Szentesen, de az egész ország nagy részében közismert alak volt Dudás Szabó Imre, ki zavaros elmével azt hitte, hogy sok millióra ura s csak azért kénytelen nyomorogni, mert a hatóság emberei az ő sorsjegyén nyert sok pénzt elsikkasztották. A valamikor jobb napokat látott szegény elmeháborodott idegenből gyakran toloncolták haza Szentesre. Hogy nyugodalmasabb élete legyen, a hatóság a harisnyás milliomost a menházba helyezte el, de itt veszekedő természete miatt nem sokáig tűrték meg. Így aztán a város pénzén magán helyre adták kosztba az öreget. De Dudás sehol sem bírta ki hosszabb ideig. Tegnap délelőtt rokonát, Erdőháti Nagy Ferenc gazdálkodót kereste fel a szerencsétlen öreg, akit arra kért, hogy pár napra helyet adjon neki. Itt kérését szívesen teljesítették, habár Dudás a szíves vendéglátást úgy hálálta meg, hogy vendéglátó Erdőháti házat felgyújtotta, s így két ház leégett. Tegnap délután Erdőháti családjával látogatóba ment s midőn 7 órakor haza érkezett, az öreget szobájában felakasztva találták. A szerencsétlenül az azonnal hívott orvos sem tudott már segíteni.

— **Király alorvosa.** A szabadkai rendőrség egy ál-orvost tett ártalmatlanná, akiről kiderült, hogy álsiketnema is. Az ál-orvos, Klein Kiss Sándor néhány nap előtt megjelent Török-Becsén a feleségével együtt. A felesége bejárta a falut s elmondta, hogy az ura a király alorvosa volt, de amikor Ottó főherceg meghalt, annyira megijedt, hogy elvesztette a beszélő és hallóképességét. Hanem azért gyógyítani nagyszerűen tud. Akinek tehát a szeme fáj, rheumája, vagy bármilyen külső és belső baja van, forduljon hozzá. A beteg törökbecseiek tömegesen keresték föl a király alorvosát, fizettek neki koronákat és forintokat, de tíz koronákat is némi orvosságért. Minthogy azonban a gyógyszeről nem gyógyultak meg, följelentették Klein Kist, aki időközben már nejével együtt Szabadkára tette át a rendelőintézetét. Az óbecsei rendőrség távirati megkeresésére a házaspárt a szabadkai rendőrség őrizet alá vette. — Így írja ezt egyik szegedi lap társunk. Nincs okunk kételkedni jólértesültségében, állítjuk azonban, hogy bizony a királyi alorvos urat nem tette ártalmatlanná a szabadkai rendőrség, mert az orvos ur és kedves neje önagysága már a mult szombaton éjjel az itteni kóterek szívesen látott vendégei voltak. A szélhámósok ugyanis — bár Mózes-vallásuk, — Krisztus és Mária szob-

rainak árusítása címén beférkőztek községünkbe is s egy délután hasonló kuruzslással kicsaltak egyes hiszékenyeketől 37 koronát. Értésülvén az esetről főszolgabíránk, a kizsartolt összeg számszerű megállapítására nyomban utasította Dinics Károly járási számvevőt, aki oly szerencsés kézzel intézte az ügyet, hogy közben a siketnema doktor teljesen visszanyerte halló és beszélő képességeit. A csaló-kuruzsló házaspárt a Mindszenti rendőrség hétfőn reggel toloncuton kísérte be a szentesi kir. járásbíróhoz, ahol őket nyomban szabadon bocsátották, — büntető eljárási szabályainknak legislegnagyobb dicsőségére.

— **Apaállatok veszedelme.** A betegség, a vész állandóan tizedeli, sőt felezi a község sertésállományát. Ujabban a község tulajdonát képező egyik kan hullott el, másik kettő pedig beteg. Nem-e lehetne azokat az elhullás ellen beoltással biztosítani!

— **Kataszteri bizottság.** Az országgyűlés elrendelte a kifogásolt földterületek tisztajövedelmének újra becslését, esetleg azok újraosztályozását. E munkálat immár folyamatban van. A kiküldött kataszteri becslőbiztosok az elmúlt őszön a becslést már megcsinálták. Azoknak a munkáját vizsgálja felül most a megyei kataszteri bizottság. E bizottság Wrede kataszteri felügyelő vezetése mellett a lefolyt héten, szerdán járta be a Mindszenti, különösen pedig a kifogásolt uradalmi és szomszédos területeket. Folyik tehát a munkálat Mezőfi Vilmos közbenjötté nélkül és hisszük, hogy ahol hibát talál a bizottság, azt ki is fogja lelkiismeretesen reperálni.

— **A hús eltartása.** Nyári időben nagyon hamar megromlik a hús s kánikulában történik a legtöbb és legveszedelmesebb húsmérgezés. Ezért bizonyára világszerte nagy érdeklődést fog kelteni az a müncheni hír, hogy Enrich tanár, a közegészségügyi intézet vezetője, új eljárást talál föl a hús konzerválására, amely lehetővé teszi, hogy a húst hetekig frissen tartsák. A konzerváló eljárás abban áll, hogy a viszédényekbe sósavat fecskendez s az így preparált hús még hetek múlva is olyan friss, mint az épen levágott marhahús. Semmi különbség nincs a kettő között.

— **Templom-számadás.** A Mindszenti r.-kath. plébánián a szokásos évi számadás e hó 9-én ejtetett meg. Résztvettek azon az egyház részéről Korpás Pál esperes-plébános, a kegyuraság részéről pedig Vigh Gyula urad. mérnök, vagy — mint Mezőfi barátunk őt megnevezni kegyes: uradalmi főcseléd. — Tartta meg őt Isten ezért még sokáig e szép cseléd-sorban, sokunknak öröme és Mezőfiék boszúságára.

— **Választási áldomás.** A csanyi és tömörkényiek Pallavicini-pártja e hó 9-én este a jólsikerült választás öröme bankettet rendezett. Mindkét társasvacsora igen lelkes hangulat közben folyt le. Pohárköszöntőkben sem volt hiány. Pallavicini Sándor, Alfonz és György örgrófokat sürgönyileg üdvözlötték.

— **A járdaugyi bizottság** is életjelt adott magáról e héten. Elhatározta, hogy a már előbb kijelölt utcákon szükséges járdát beméretti, a költségvetést ennek alapján elkészítette, hogy a kiépítéshez mielőbb hozzáfogassanak.

— **Tavaszi gyógyítások.** Dr. Kovács Izsó fővárosi orvos új gyógymódja, a vérgyógyítás, (Hemopatia) kizárólagosan a vér tisztítását, a vérkeringés rendezését és új életlenni tökéletes vérnek képződését szorgalmazza. Ezáltal emeli a test összes szerveinek munka és ellenállóképességét. Ez uton elért eredményei valóban meglepőek és különösen feltűnőek görvélkór, csusz, asztma, ideg, gyomor és bőrkiütésekkel járó vérbajoknál. Dr. Kovács most kezdi meg tavaszi kurát. Mindazon szenvedő embertársaink, kik a fent felsorolt bajokban szenvednek, el ne mulasszák dr. Kovács fővárosi orvos intézetét (Budapest, V. Váci-körut 18.) felkeresni, mielőtt valamely fürdőhelyre, vagy gyógyinté-

zetbe mennének, mert a hemopatiái kurák kellemesek, könnyen betarthatók, hivatási zavarokkal nem járnak és a beteg saját lakóhelyén végezhető. Ezen gyógymódról most megjelent „HEMOPATIA“ című könyvben terjedelmesen ír a szerző és ajánljuk minden művelt laikusnak, hogy szerezze be ezt a könyvet. Ára egy korona, diszes kötésben két korona. Kapható minden könyvkereskedésben és a szerzőnél: dr. Kovács Izsónál, Budapest, V. Váci-körut 18.

— **Alkoholisták szanatóriuma.** A főváros közvetlen közelében, gyönyörű szép helyen, Dunaharaszti, Pest-megye, van a hírneves Tamássy park szanatórium, mely az egész országban szinte egyedülálló gyógyintézet alkoholisták részére. Az igazgatóság készséggel küldi meg az intézet prospektusát és díjmentesen ad felvilágosítást. Dietikus táplálkozás. Meglepő eredmény. Jutányos árak. A pontos cím: Tamássy park szanatórium, Dunaharaszti, Pest-megye.

— **Csináljunk szőlőiskolát.** Minden szőlőtelepítő gazda mulasztást követ el, ha a szőlőültetés alkalmával a hiányok pótlására szőlővesszőt nem rak le tartalékba gyökereztetés végett. Az utóbbi 4 év alatt a homoki szőlőültetvények a peronospora és kora őszi fagyok miatt igen rosszul sikerültek. Nagy volt a kereslet gyökerez vasszőkben, amit, kinek eladó készlete volt, igen magas áron értékesíthetett Szőlőiskola helyéül termékeny jó talajt válasszunk. Iskolázás előtt a vesszőket néhány nap vízbe áztassuk, furó után forogatott földbe, avagy árokolással iskolázzunk, a vesszőket 10 centiméternél közelebb ne ültessük, nyáron ha kell dusan megöntözzük és gyakran permetezzük. — Sovány talajból csak 2 éves korban használhatók a gyökerez vasszők. Az erős 2 éves gyökerez vasszők fektetve illetve, hirtelen termőszőlőt alkotnak. Öreg vagy rossz fajta szőlők átalakításához ilyeneket használjunk.

— **Gyermekszépségversenyt** rendez júliusi számában a Budapesti Illusztrált Szalon Lapok szerkesztősége. 100 fiucska és 100 legszebb leányka arcképét közli remek reprodukcióban a kiváló gondnal szerkesztett és pompásan kiállított folyóirat és 200 szívből-szebb ajándékot ad a jury által kiválasztott legszebb gyermekek. A pályázatban mindenki résztvehet. Az eredeti arcképek hátára irandó a gyermek neve és életkora, a szülő neve, foglalkozása és lakhelye. Lehetőleg jökepek a következő címre küldendők: A Budapesti Illusztrált Szalon Lapok szerkesztőségének, Simonyi Miksa úrnak, Budapest, VIII. Aggteleki-utca 10.

Apró komédiák.

Néhány est Thália templomában.

Azt hittem, hogy a képviselőválasztás elmúltával ráborul Mindszentre a szürke unalom köde és az én tollam is berozsdásodik, de kellemesen csalódtam, mert színészek jöttek községünkbe. Kicsi, de bátor faluzó művészcsapat. Kicsi csapat, de mégis alig fér el a Goldner-féle vendéglő „nagytermében“ felállított deszkákon. Bátor csapat, mert bár kicsiny, nagy feladatokra mer vállalkozni. Hogy a magára vállalt feladatokat miként oldja meg, vagy hogy egyáltalán megoldja-e, azzal én egyáltalán nem törődöm. Én csak örülni tudok annak, hogy láttam a Luxemburg grófját, a Zsábát és a Sári bírót, és hálás vagyok a kis szintársulat me-részségeért, bár ez, vagy amaz a szomszédom azzal traktál, hogy Budapesten sokkal jobban adták ezt vagy azt a darabot.

Ha a mi vándor színészeink úgy játszanának, mint a fővárosi színészek, bizonyára letennék a vándorbotot és elkerülnék a mi falunkat, ha pedig a Luxemburg grófja helyett a Repülő csizmadiát adnák, az én szomszédom se vonna párhuzamot a Mindszenti és a budapesti színészek között.

Mire való a nagyképtűsködés? Arra jó csak, hogy más is megtudja: miszerint világlátott emberrel van dolga, aki tán még Soroksáron is volt.

Aki csak a napilapok színházi rovatából ismeri a nagy színpadokon óriási sikerekkel előadott darabokat, az jól érzi magát a Mindszenti színházban is és szívesen tapsol a falusi színészeknek, már t. i. akik rátermettségükkel fogva ezt megérdemlik.

Van a mi gárdánkban is néhány igen temperamentumos vérbeli színész, nevezetesen: L. F e l e k i R ó z a,

Józsa László, Allaga Géza, Kmetty Lajos és az örökké vidám, ötletes komikus: Szentiványi Kálmán.

A női tagok közt igen bájos a direktor lánya: Ilonka, de többi is jól fest a színpapon és ez sokat tesz.

Még a nagyvárosi színházakban is nagy szerepet játszik a primadonnák szépsége, pedig ott messzebb van a színpad a nézőtértől, mint nálunk.

Hány olyan színésznőt tudnék említeni, aki a lábával vágta ki a magas cét és sokkal nagyobb hatást keltett, mint azok, akik hivatott papnői valának Thália templomának, csak hogy valahol a kulisszák háta mögött álltak akkor, midőn a jó Isten a szépséget osztogatta.

Szóval igen sok függ attól, hogy a primadonna a nézőben illuziót keltsen. Áll ez a vándortársulatok primadonnáira is, mert nemrég nagy kudarcot vallott itt egy vándor színtársulat, melynek csupa elaggott nőtagja volt.

Többek közt egy alkalommal tönkresilányította a legmegrázóbb drámai jelenetet az a alrengető nevetés, melyet az egyik hölgy szereplő megjelenése keltett, aki 16 éves bakfist játszott ugyan, de 50 éves lehetett és — uram bocsá! — még az a pechje is volt, hogy nem Mária Terézia idejében és így nem krinolinban játszott a darab.

Dicséretére válik Lászlófi társulatának, hogy nála ilyesmi nem fordulhat elő. Színpadi diszletei is igen szépek és változatosak; ruhátára gazdag, programja pedig a legjobb darabokból van összeválogatva.

Csak az a baj, hogy rosszkor jöttek hozzánk ezek a derék színészek, mert nem is pihentük még ki a képviselőválasztási mozgalmak fáradalmait, másrészt meg meleg van a zárt teremben. Hanem ha már itt vannak, pártoljuk őket, mert érdemesek rá.

Dörgeacs.

— Fizessünk elő a „MINDSZENTI LAP“-ra, melynek ára helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve negyedévenként csak egy korona.

A tiszántuli járás főszolgabirójától.

1560/1910. szám.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó **Szegvár** községben újonnan szervezett **községi második orvosi állásra** pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, akik ezen évi 1400 korona törzsfizetéssel és 5 szobából s megfelelő mellék helyiségekből álló természetbeni lakással javadalmazott állást elnyerni szándékoznak, hogy az 1908. évi XXXVIII. t. c. 7. §-ában körülírt képesítésüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **junius hó 25-ig** nyújtsák be.

Később érkező, vagy kellőleg föl nem szerelt kérvényeket figyelmen kívül hagyok.

A törzsfizetésen túl a községi orvos az elhagyott gyermekek gondozásáért, a munkás-betegsegélyző pénztártól és halottkémlési díjakban, — az orvosi gyógykezelésből 9000 lélekszám mellett várható bevételen kívül — legalább 1400 korona biztos évi mellékjövedelemre számíthat.

A választás megejtése iránt a pályázati kérvények beérkezése után fogok intézkedni.

Mindszent, 1910. május 28.

Tary,
főszolgabíró.

Mindszent község előljáróságától.

1184/1910. szám

Arlejtési hirdetmény.

Mindszent község előljárósága a **tenyészállatok istálló és ól** építési munkálatainak vállalkozás utáni biztosítására ezennel zárt ajánlati versenyt hirdet.

Az építési költség 3056 K 12 fillérre van előíranyozva.

A terv, költségvetés és építési feltétel Mindszent község házánál a hivatalos órák a'att betekinhető.

A kellően lezárt ajánlatokhoz 153 K — készpénzben, vagy értékpapírokban — bánatpénz gyanánt melléklendő s **folyó évi junius hó 16-án délelőtt 9 óráig** Mindszent község előljáróságához „Istálló és ól építés“ megjelöléssel nyújtandók be, ahol azok ugyanazon napon délelőtt 10 órakor nyilvánosan felbontatnak.

Mindszent, 1910. évi junius hó 9-én.

Antal András
jegyző.

Veres Sándor
bíró.

Újonnan berendezett nagy raktár mindennemű és nagyságu **kész vízmentes ponyvák** sátrakra és gépekre valók. Jutta, len és kender

gabona zsákok

minden nagyságban és legolcsóbbtól a legfinomabbig. **Vitorla-vásznak** különféle minőségekben **legolcsóbb árakban** árusítatnak el

Bisám Zsigmond

liszt- és fűszer-üzletében, Hódmezővásárhely, Kossuth-tér, (Bakay-ház.)

Kókusz-kötél.

Raffia-háncs.

A tiszántuli járás főszolgabirójától.

1395 1910. szám.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó **Nagymágocs** községben évi 1600 korona törzsfizetéssel és 400 korona lakbér illetménynyel, valamint a szabályrendeletileg megállapított gyógykezelési és szemledíjak szedhetési jogával egybekötött **községi állatorvosi állásra** pályázatot nyitok, s felhívom ez állást elnyerni szándékozókat, hogy elméleti képesítésüket és gyakorlati alkalmazásukat igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényüket legkésőbb **junius hó 25-ig** hozzám benyújtsák.

A választás napját később fogom megállapítani.

Mindszent, 1910. május 23.

TARY ISTVÁN,
főszolgabíró.

Rézműves műhely Mindszentben!

A nagyérdemű közönség szives tudomására adom, hogy helyben, a **Szabadság-utca 196.** számú saját házamban (a gőzmalom mellett) teljesen új rézműves-műhelyt rendeztem be. Elvállalok a szakmám körébe vágó mindenféle munkákat, nevezetesen: mosó- és pálinka-üstök készítését, lakatos-munkákat, vízvezetékek és acetilégáz berendezéseket, villamos csengők fölszerelését, ugyszintén mindezek szakszerű és alapos javítását. A nagyérdemű közönség pártfogását kéri **GRAZEMANN PÁL** rézműves.

Eladó gépek.

Két darab keveset használt kerékpár minden elfogadható áron, továbbá 1 heredörzsölő gép 120 koronáért eladó

Hevesi Gábor gépműhelyében,
Mindszentben.

Modern Nyomtatványokat

művészi kivitelben készít

Horváth Antal könyvnyomdája

Mindszentben

Ne téovázzék, ha fáj a feje, hanem használjon azonnal

Beretvás-pasztillát,

amely tíz perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. Orvosok által ajánlva. **Ára 1 K 20 f.** Kapható minden gyógyszerárban. — Készíti: Beretvás Tamás gyógyszerész, Kiszpesten. — Három dobozzal ingyen postai szállítás. 7-52

Nyomatott Horváth Antal könyv- és műnyomdájában, Mindszentben, 1910. évben.